

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 24Csr/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515897538
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Filová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2017:1515897538.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred sudcom JUDr. Máriou Filovou, v právnej veci žalobcu: C. E. F. A. K. L. K. , nar. XX.X.XXXX, bytom N. N., D. X, R., proti žalovanému: Rozhodcovský súd v Bratislave zriadený pri Asociácii pre rozhodcovské konanie, so sídlom Bratislava, Ventúrska 14, zastúpenému JUDr. Viktóriou Jančokovou, advokátkou, Ventúrska 14, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 4.12.2015 bolo v zmysle úpravy vyššej súdnej úradníčky Mgr. Moniky Fabovej zo súdneho spisu sp.zn. 52 Er 808/2015 vylúčené podanie žalobcu datované 7.8.2015, ktoré bolo následne náhodným výberom zapísané dňa 4.12.2015 do registra 24 Csr ako nový návrh a na výzvu súdu doplnené podaním zo dňa 12.1.2016. Predmetnou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku, vydaného žalovaným prostredníctvom rozhodcu Mgr. Andreja Gundela dňa 23.6.2014, sp.zn. 11756/13, právoplatným dňa 23.7.2014, vykonateľným dňa 27.7.2014. Svoj nárok žalobca odôvodnil tým, že pri podpisovaní zmluvy s Orange Slovensko, a.s. dňa 20.1.2011 nevedel prečítať text zmluvy, písmená boli vysoké jeden milimeter, bol pred operáciou očí, pracovník spoločnosti ho uistil, že tam nie je žiadna záludnosť, o nejakej rozhodcovskej doložke mu nič nehovoril, ani o tom, že veci v prípade potreby bude riešiť nejaký rozhodcovský súd a nie súd, zastupujúci právny štát. Podľa exekučného poriadku §44 ods. 2 je súd povinný preskúmať, či exekučný titul nie je v rozpore s platným zákonom, čo znamená, že aj s Ústavou SR čl. 48 ods. 2. V opačnom prípade rozhodnutie nemôže nadobudnúť právoplatnosť. Podľa tohto ustanovenia ústavy nie je možné plnoprávnemu občanovi určiť opatrovníka, použiť akúkoľvek fikciu doručovania do vlastných rúk, súd je povinný vrátiť sa k riešeniu zákonnosti rozhodnutia použitého ako exekučný titul. Rozhodcovský súd v Bratislave nekonal v mene právneho štátu, ale jednostranne jedná v mene „finančných žralokov“, za svoje rozhodnutie nenesie žiadnu zodpovednosť, nekoná s tým, s kým konať má a na jeho prípis nepovažuje za nutné ani napísať odpoveď. Rozhodcovský rozsudok mu bol doručený 6.8.2015, vynesení rozhodcom Mgr. Andrejom Gundelom, vo veci žalobcu Orange Slovensko a.s., zastúpený Bobák, Bollová s.r.o. proti C. E., nar. XX.X.XXXX, o zaplatenie čiastky 684,38€ s príslušenstvom. Nepozná štatút takéhoto súdu, nevie, kto rozhodcu vymenoval do takejto úlohy a v mene koho koná, kto takúto činnosť povolil. Nevie, kde zobrali „doručovaciu adresu“, každý plnoprávny občan sa sám prihlasuje a odhlasuje z trvalého pobytu, on sa neodhlásil, jeho podpis tam nie je. Ústava garantuje slobodu pohybu a pobytu, čo stonásobne platí pre dôchodcu, ktorý sa už nemusí denne vracieť z práce do miesta bydliska, má právo hocikedy odísť aj za hranice na akúkoľvek dobu a má právo hocikedy sa vrátiť do vlasti. Právna fikcia doručenia pre dôchodcu neplatí, ide o náhradné

doručovanie, žiadny zákon takýto pojem nepozná. Aby akýkoľvek procesný úkon vyvolal právne účinky voči adresátovi, musí byť adresát s prejavom vôle v prvom rade oboznámený. Preto je potrebné, aby sa prejav vôle k adresátovi dostal, ak ide o písomnosť, táto sa musí doručiť. Nedoručené písomnosti sú neplatné, rozhodca konal svojoľne, svojoľa nemá oporu v žiadnom zákone. Z uvedených dôvodov žiadal žalobca zrušiť predmetný rozhodcovský rozsudok. Pokiaľ oprávnený má záujem o zákonné konanie, podá znova žalobu na všeobecnom súde povinného, ktorá mu bude aj doručená a k nej doložené všetky výpisy mesačne poskytovaných služieb operátorom od 20.1.2011, vrátane ich cien, až do odpojenia telefónov. Žalobca na podporu v žalobe uvádzaných skutočností ako dôkaz procesného útoku predložil rozhodcovský rozsudok sp.zn. 11756/13 zo dňa 23.6.2014.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na to, že žaloba trpí vážnymi nedostatkami procesného charakteru, a to konkrétne v časti označenia žalovaného. Aby strana sporu ako žalobca uspela vo veci samej, musí byť ona sama aj jej žalovaný vecne legitimovaný. Rozhodcovský súd v Bratislave zriadený pri Asociácii pre rozhodcovské konanie je zriadený na základe zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, vzhľadom na čo absentuje jeho právna subjektivita, ako aj spôsobilosť byť stranou súdneho konania. V žalobnom návrhu je na strane žalovaného uvedený Rozhodcovský súd v Bratislave, ktorý však nie je ani nemôže byť vo veci pasívne právne legitimovaný, keďže nie je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu. Pri súdnom preskúmaní rozhodcovského rozhodnutia pasívna legitimácia rozhodcovského súdu v takomto konaní nie je daná a konanie prebieha výlučne medzi pôvodnými stranami sporu. Rozhodcovský súd ani rozhodca nie sú nositeľmi hmotnoprávnej povinnosti voči žalobcovi, a neboli ani stranami rozhodcovského konania. Podanie žaloby voči správne subjektu je primárnym procesným predpokladom k tomu, aby sa súd mohol zaoberať skúmaním naplnenia niektorého zo zákonných dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. V danom konaní tento predpoklad naplnený nebol, a teda v súlade s príslušnou právnou úpravou a súdnou judikatúrou je povinnosťou súdu žalobu zamietnuť. Žaloba je svojím obsahom značne nezrozumiteľná, žalobca neuvádza nijaký zákonný dôvod, pre ktorý by bolo možné rozhodcovský rozsudok zrušiť. Zároveň žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca predmetný rozhodcovský rozsudok prevzal dňa 23.7.2014, pričom žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná až dňa 12.1.2016, žalobcovi na podanie danej žaloby uplynula lehota. Žalovaný nad rámec vyššie uvedeného vyjadril stanovisko, že v rozhodcovskom konaní bolo postupované v súlade so zákonom. Právomoc rozhodcovského súdu bola založená rozhodcovskou doložkou, ktorá tvorila súčasť Dodatku ku zmluve o pripojení zo dňa 20.1.2011, 20.1.2011, 9.10.2010, uzatvorenej medzi spoločnosťou Orange Slovensko, a.s. a žalobcom. Spoločnosť Orange Slovensko, a.s. si na základe uvedenej rozhodcovskej doložky zvolila ako rozhodcovský súd žalovaného, ktorý mal na základe uvedeného právomoc vo veci konať a rozhodnúť. Žalobca takto zjednanú rozhodcovskú doložku vlastnoručne podpísal, čím vyjadril svoj súhlas so založením právomoci Rozhodcovského súdu v Bratislave a prejednaním sporu v rozhodcovskom konaní. V rozhodcovskom konaní bola žalobcovi výzva k doručeniu žalobnej odpovede zaslaná do vlastných rúk, táto zásielka sa vrátila žalovanému späť s údajom pošty „adresát neznámy“. Žalovaný sa následne obrátil na spoločnosť Orange Slovensko, a.s. so žiadosťou o poskytnutie aktuálneho miesta pobytu žalobcu, ten však uviedol, že mu nie je známe, žalovanému poskytol všetky adresy, ktoré mal k dispozícii, keď adresa uvedená v súvislosti s rozhodcovskou doložkou korešpondovala s adresou, ktorú mu žalobca poskytol z platného preukazu totožnosti. Žalovaný následne požiadal o zaslanie aktuálnej adresy pobytu žalobcu Centrálny register obyvateľov, ktorý žalovanému oznámil, že žalobca má ako miesto pobytu evidovaný Miestny úrad Bratislava - Petržalka. V súlade s uvedeným žalovaný doručoval žalobcovi zásielku na poskytnutú adresu, výzva k doručeniu aj rozhodcovský rozsudok sa vrátili žalovanému z danej adresy späť ako neprevzaté v odbernej lehote, čo svedčí o tom, že žalobca mal na danej adrese evidovaný svoj pobyt. Žalovaný doručoval exekučný titul riadne a v súlade s právnymi predpismi. Žalobca mal možnosť si zásielku previať, no neurobil tak, táto skutočnosť nemôže ísť k tiazii žalovaného, ktorý sa spravoval a postupoval v súlade so zákonným znením. Žalobcovi sa dňa 23.7.2014 vrátila späť aj odoslaná zásielka s rozhodcovským rozsudkom, a to ako neprevzatá v odbernej lehote. Podľa v čase doručovania rozhodcovského rozsudku účinného znenia §47 ods. 2 zákona č. 99/1963 Z.z., O.s.p., ak si žalovaný zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa žalovaný o tom nedozvedel. V súlade s daným zákonným znením rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.7.2014 a žalobcovi začala plynúť lehota na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalobca podal žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku až dňa 12.1.2016. Žalobca tak podanú žalobu podal nielen voči nesprávne subjektu, ale aj po uplynutí zákonnej lehoty na jej podanie. V podanej žalobe žalobca neuviedol nijaký

zákonný dôvod, pre ktorý by mal príslušný súd rozhodcovský rozsudok zrušiť. Žalovaný predložil listinné dôkazy procesnej obrany, a to Zmluvu o pripojení č. A0350542 zo dňa 20.12.2001 spolu s Dodatkom zo dňa 20.1.2011; Zmluvu o pripojení č. A5465033 zo dňa 20.1.2011 spolu s Dodatkom zo dňa 20.1.2011; Zmluvu o pripojení č. A2514070 zo dňa 12.8.2006 spolu s Dodatkom zo dňa 9.10.2010; doručenkou odosielateľa Rozhodcovský súd v Bratislave, Ventúrska 14, Bratislava adresátovi C. E., H. XX, R., vrátenú odosielateľovi 7.10.2013 s označením pošty adresár je neznámy /výzva a žaloba/; doručenkou odosielateľa Rozhodcovský súd v Bratislave, Ventúrska 14, Bratislava adresátovi C. E., U.. XXXX, Miestny úrad Bratislava - Petržalka, Kutlíkova 17, Bratislava, vrátenú odosielateľovi 18.3.2014 s označením pošty zásielka neprevzatá v odbernej lehote /výzva a žaloba/; doručenkou odosielateľa Rozhodcovský súd v Bratislave, Ventúrska 14, Bratislava adresátovi C. E., U.. XXXX, Miestny úrad Bratislava - Petržalka, Kutlíkova 17, Bratislava, vrátenú odosielateľovi 23.7.2014 s označením pošty zásielka neprevzatá v odbernej lehote /rozhodcovský rozsudok/.

3. Rozhodcovským rozsudkom zo dňa 23.6.2014, sp.zn. 11756/13, ev.č. Z/62963624, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.7.2014 a vykonateľnosť dňa 27.7.2014, Rozhodcovský súd v Bratislave rozhodol prostredníctvom rozhodcu Mgr. Andreja Gundela, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpenie Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa, Bratislava, verzus strana žalovaná C. E., U.. XX.X.XXXX, doručovacia adresa Miestny úrad Bratislava- Petržalka, Kutlíkova 17, Bratislava, o zaplatenie čiastky 684,38€ s príslušenstvom tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi čiastku 684,38€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 15.6.2012 až do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku, na bankový účet žalobcu a povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 166,22€, do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku, na bankový účet žalobcu.

4. Po oboznámení sa s listinnými dôkazmi predloženými procesnými stranami v rámci procesného útoku a procesnej obrany súd dospel k nasledovnému právnemu záveru:

5. Podľa §14e ods. 1 písm. a/ zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, v časovej verzii účinnej do 31.12.2015, súd s agendou rozhodcovského konania, na konanie vo veciach rozhodcovského konania podľa osobitného predpisu je príslušný Okresný súd Bratislava V pre obvody Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave, Krajského súdu v Nitre,

6. Podľa §28 ods. 1 písm. a/ CSP /účinného od 1.7.2016/ na konanie v sporoch týkajúcich sa rozhodcovského konania okrem spotrebiteľského rozhodcovského konania je príslušný Okresný súd Bratislava V pre obvody Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre.

7. Podľa §45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v znení účinnom do 30.6.2016, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku.

8. Podľa §46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

9. Rozhodcovské konanie je alternatívnym riešením sporov, ide o konanie uskutočňované pod kontrolou a na základe zmluvy účastníkov, ktorou je spor predkladaný k posúdeniu nimi vybranému nezávislému subjektu, výsledkom je rozhodnutie sporu s konečnou platnosťou vo forme rozhodnutia rozhodcu. Charakter rozhodcovskej činnosti je založený zmluvou delegujúcou vôľu strán, rozhodnutie je kvalifikovanou formou záväzku. Rozhodca právo nenachádza, ale tvorí záväzkový vzťah, jeho moc pochádza od vlastnej moci strán určovať si svoj osud, ktorú mu zverili. Výsledkom rozhodcovského konania je kvalifikovaná forma aktu - rozhodcovský rozsudok, ktorý na základe zákona vyvoláva účinky res iudicata a predstavuje exekučný titul. Základom rozhodcovského konania je existencia rozhodcovskej zmluvy, ktorou sa strany zaväzujú riešiť spory v rozhodcovskom konaní.

10. Súd prijal argumentáciu žalovanej strany, týkajúcu sa nedostatku pasívnej právnej legitímácie na strane žalovaného, nakoľko v zmysle ustanovenia §45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. sú vecne legitimovanými procesnými stranami v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku účastníci spotrebiteľského rozhodcovského konania, teda osoby vystupujúce na strane žalobcu a žalovaného v rozhodcovskom konaní, účastníci hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v rozhodcovskom konaní jedná. Rozhodcovskému súdu pasívna legitímácia v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku pred všeobecným súdom prvej inštancie neprináleží, rozhodcovský súd nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti voči žalobcovi, nebol stranou v rozhodcovskom konaní, ale orgánom, ktorý prejednal vec a rozhodol rozhodcovským rozsudkom. Ak je počas konania zistené, že ten, kto bol označený ako žalovaný, nie je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v posudzovanej veci koná, je to dôvod na zamietnutie žaloby, keďže taká procesná strana nemá pasívnu vecnú legitímáciu. Tento právny názor podporuje uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 10.11.2004, sp.zn. 32Odo 217/2004, podľa ktorého nedostatok vecnej legitímácie účastníka je dôvodom pre zamietnutie žaloby rozhodnutím súdu vo veci samej. Rovnaký názor zastáva aj odborná literatúra, napr. Bělohávek, A.: Zákon o rozhodcovskom konaní a o výkone rozhodcovských nálezov, komentár, vydanie z roku 2004, str. 233: „Návrh na zrušenie rozhodcovského nálezu smeruje proti rozhodcovskému nálezu ako objektu konania, pričom účastníkmi sú výlučne strany, ktoré boli účastníkmi konania pred rozhodcom. Rozhodcovia nie sú účastníkmi konania, lebo neboli ani účastníkmi právneho vzťahu, ktorý bol predmetom rozhodcovského konania“ alebo Klein, B., Doleček, M.: Rozhodcovské konanie, ASPI, 2007, str. 130: „Návrh je potrebné podať proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, nie proti rozhodcom či stálemu rozhodcovskému súdu ...“.

11. Súd tiež posudzoval a riešil otázku včasnosti podania žaloby na príslušnom súde, vzhľadom na uplatnenú hmotnoprávnu námietku žalovanej procesnej strany, že žalobca zmeškal lehotu podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku a aj preto nemožno žalobcom uplatňovanému nároku vyhovieť. Z dikcie ust. §46 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní vyplýva, že v prípade podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku ide o lehotu hmotnoprávnu, a nie procesnú, k jej zachovaniu je nevyhnutné, aby žaloba bola podaná najneskôr v posledný deň lehoty súdu, ktorý je príslušný na prejednanie danej veci. Súd mal preukázať, že žalobcovi bol rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa v konaní žalobca domáhal, doručený dňa 23.7.2014. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola náhodným výberom zapísaná dňa 4.12.2015 do registra 24 Csr ako nový žalobný návrh, pričom predmetné podanie žalobcu bolo datované 7.8.2015 a podané na poštu dňa 14.9.2015. Žaloba bola prijatá na Okresnom súde Bratislava V v registri 24 Csr dňa 4.12.2015, ktorý dátum je dátumom podania žaloby na príslušnom súde. Podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, účinného v čase podania žalobného návrhu, žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať na príslušnom súde v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Pokiaľ má žaloba vyvolať zamýšľané účinky, je potrebné, aby bola podaná v zákonnej lehote na príslušnom súde, pričom pod príslušným súdom zákon rozumie súd vecne a miestne príslušný na konanie v daných rozhodcovských veciach. V čase podania predmetnej žaloby upravoval príslušnosť súdov vo veciach rozhodcovského konania zákon č. 371/2004 Z.z., podľa ktorého na uvedenú agendu pre obvody Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre bola daná príslušnosť tunajšieho súdu, ktorý predmetnú vec prijal 4.12.2015, teda jednoznačne až po uplynutí zákonom stanovenej 3-mesačnej lehoty. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku ako lehoty hmotnoprávnej neprichádza v danom prípade do úvahy, žalobca ani nepreukázal v konaní existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré žalobu nepodal včas. Zmeškanie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku má taký právny následok, že žalobca ako procesná strana nemôže byť v konaní úspešná.

12. Závery súdu o zamietnutí žaloby pre podanie na príslušnom súde po uplynutí zákonom stanovenej hmotnoprávnej lehoty podporujú aj nasledovné súdne rozhodnutia:

- Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 2.7.2014, III. ÚS 423/2014-20, v odôvodnení ktorého sa uvádza, že zákon kogentne stanovuje lehotu na podanie návrhu na preskúmanie rozhodcovského rozsudku, pričom predpokladom podania kvalifikovaného návrhu na preskúmanie rozhodcovského rozsudku, na základe ktorého by sa mohol žalobca domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, je uvedenie dôvodu zrušenia v zákonom stanovenej lehote. Zmeškanie procesného úkonu účastníka v zákonom stanovenej lehote má za následok procesnú preklúziu práva. V prípade žalobcu tak uplynutím zákonnej lehoty došlo k procesnej preklúzii práva domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku.

- Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.5.2013, sp.zn. 26Cb 262/2012, podľa ktorého sa súd zaoberal vzhľadom na námietku žalovaného, či žalobca dodržal lehotu na podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku a zistil, že žalobe nie je možné vyhovieť, pretože žalobca podal žalobu na Krajský súd v Bratislave, teda nepríslušný súd a aj zmeškal lehotu stanovenú v §41 zákona č. 244/2002 Z.z. na podanie takejto žaloby, keďže žaloba bola doručená na príslušný súd po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

- Rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 54Cb 70/2011, právoplatný 17.9.2013, kde na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je dôvodná. Hlavným dôvodom zamietnutia žaloby bola skutočnosť, že žalobca podal žalobu o zrušenie rozsudku oneskorene. Žalobca podal žalobu dňa 10.1.2011 na Okresnom súde Bratislava I, t.j. na nepríslušnom súde, ktorý vec postúpil príslušnému Okresnému súdu Bratislava II dňa 29.3.2011, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Je teda zrejmé, že žaloba bola podaná oneskorene, z uvedeného dôvodu súd žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku zamietol.

- Rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 11.6.2015, sp.zn. 8Cob 56/2013, v ktorom sa uvádza, že súd má za to, že žaloba bola podaná oneskorene po uplynutí hmotnoprávnej lehoty, vyplývajúcej z §41 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, keďže povinnosťou navrhovateľa bolo /v rozhodcovskom konaní žalovaného/, aby žalobu podal na súd posledný deň tejto lehoty. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že lehota uvedená v §41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. je lehotou hmotnoprávnou a k jej zachovaniu je nevyhnutné, aby žaloba najneskôr v posledný deň lehoty bola doručená súdu.

- Rozsudok Krajského súdu Žilina z 25.7.2013, sp.zn. 10Co 309/2013, v ktorom súd konštatuje, že je nesporné, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná po uplynutí zákonom stanovenej hmotnoprávnej lehoty a odpustenie zmeškania lehoty neprichádza v súdenom prípade do úvahy.

- Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 17.4.2013, sp.zn. 9C 21/2013, kde sa v odôvodnení uvádza, že v prvom rade súd zaoberal v konaní otázkou, či návrh na začatie konania o určenie neplatnosti rozhodcovského rozsudku bolo strany žalobcu podaný v zákonom stanovenej lehote 30-tich dní. Dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ podal návrh až po uplynutí zákonnej prekluzívnej lehoty. Súd návrh zamietol ako oneskorene podaný a nezaoberal sa tým, či rozhodcovská doložka je neprijateľnou a teda neplatnou zmluvnou podmienkou.

- Uznesenie Krajského súdu Bratislava zo dňa 31.10.2012, sp.zn. 9Co 261/2012, podľa odôvodnenia ktorého, keďže navrhovateľ nepodal písomné odvolanie proti rozsudku prvého stupňa na príslušnom súde v lehote zákonom určenej, nemá toto odvolanie účinky riadne a včas podaného odvolania, preto odvolací súd odvolanie doručené na príslušný súd ako oneskorene podané, odmietol.

- Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.9.2016, č.k. 3Co 158/2015-165, podľa odôvodnenia ktorého je podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonom stanovenej lehote primárnym /procesným/ predpokladom toho, aby sa súd mohol zaoberať naplnením niektorého zo skutkových dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, súd prvej inštancie žalobu zamietne bez toho, aby sa zaoberal skúmaním vecných dôvodov uvádzaných žalobcom v žalobe /hmotnoprávnou stránkou sporu/.

13. Poukazujúc na vyššie uvedené súd žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku zo dňa 23.6.2014, sp.zn. 11756/13, zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalobcom označenej žalovanej procesnej strany a pre oneskorené podanie žalobného návrhu na súd a nezaoberal sa ďalej dôvodmi tvrdenými žalobcom v žalobnom návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

14. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa §255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa §262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške ako za podanú žalobu.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).